

El rector d'Olost

Olost

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Església de Santa Maria d'Olost. Nucli urbà d'Olost. Olost

Coordenades:

Latitud: 41.9861
Longitud: 2.09609
UTM Est (X): 425124
UTM Nord (Y): 4648628

Classificació

Número de fitxa 08149 - 177
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Tradició oral
Estil / època: Contemporani
Segle XIX-XX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Només alguns dels veïns més grans del municipi recorden la rondalla.
Protecció Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Simbòlic
Titularitat Pública
Fitxes associades:
[Santa Maria d'Olost](#)
Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dc., 12/03/2008 - 01:00

Descripció

De tothom són sabudes les grans virtuts que té el so de les campanes per esvair els temporals quan amenacen pedregades. A gairebé tots els pobles del Lluçanès tenien en el seu campanar alguna campana

que gaudia d'aquestes propietats. A Alpens, la Mariassa; a Prats, la Vicenta, i a Olost, la Maria, una campana molt gran que gaudia de l'estima de tota la gent del poble.

Un dia del mes de juliol, el cel estava revoltat de tenebroses bromes i el temperi d'una tronada esgarrifosa corprenia la gent d'Olost, que, bo i tancada en les seves cases, resava compungida el rosari vora la capelleta de la sala.

A l'església, els del cal Jamba - que tenien des de feia molts anys el privilegi de tocar a bon temps quan hi havia perill de tempesta - feien batallar amb grans tràfecs la Maria. No obstant això, el so de les campanes es diluïa entre la borinor de la tempesta i, al cap de poc, uns immensos grans de pedra començaven a repicar sobre les teulades, fent preveure la pèrdua imminent de la collita, que aquell any, esplendorosament granada, esperava a poc dies vista l'arribada dels segadors.

Quan tot semblava perdut, mossèn Corones acompanyat de l'escolà sortia de l'església abillat amb el roquet i l'estola, portant a les mans la Veracreu i el llibre de ritual, i dirigint-se a tot córrer cap al comunidor, començà sense més preàmbuls a recitar un seguit d'absoltes, exorcismes i benediccions.

El senyor rector era un home expert a comunir tempestes i fer fora les bruixes, cosa per la qual no tots els capellans valien. Aquesta vegada les seves qualitats també prevalgueren, ja que, quan el bruixot que a cavall de les bromes manava el temporal amb malèfiques intencions s'acostà a les envistes del senyor rector, aquest amb un cop de salpasser l'envià d'una revolada a les muntanyes de Montserrat.

Al cap d'una estona el temporal s'esvaïa, i el mal que havia fet no fou prou perquè la bona gent d'Olost perdessin l'anyada.

Una vegada més el senyor rector havia demostrat la seva valentia pel que fa a combatre les bruixes i els bruixots.

Observacions:

La llegenda ha estat recollida del llibre: "El Lluçanès màgic"; i va ser contada per Rafael Plans i Dachs, d'Olost, el dia 12 de març de 1998.

Bibliografia

AADD (1998). El Lluçanès màgic. Recull de llegendes i rondalles del Lluçanès. Edicions Cossetània i Ajuntament de Sant Boi de Lluçanès.

